

Posudek bakalářské práce Terezy Melicharové
Motiv dehumanizace člověka v současném mexickém divadle:
Edgar Chías, Jaime Chabaud

Vedoucí práce: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

Oponent: Mgr. Vít Kazmar

Tereza Melicharová samostatně zvolila originální téma: pohled na dvě nová mexická dramata z hlediska filosofické otázky devalvace hodnoty lidského života v současném světě. Relativně rozsáhlá práce je soustředěná, dobře rozvržená. Promyšlené východisko, založené na dlouhodobější četbě, konfrontuje pojetí lidského života jako hodnoty, v duchu evropského humanismu, se silícím ekonomickým pohledem na člověka z hlediska užitečnosti, výkonu, fungování systému: technický pokrok v důsledku vede k přeorganizovanosti a kontrole nad životem jedince. Autorka s porozuměním shrnuje filosofické koncepce myslitelů jako Lorenz, Heidegger, Lyotard, Lipovetsky, Liessman ad. Oceňuji, že čte původní díla (téměř necituje „z druhé ruky“), všímá si i jejich jazyka; usiluje o důkladnou znalost kontextů také v poznámkách (medailonech) pod čarou.

Důležité je propojení teoretické reflexe s vlastní interpretací dramát: Chabaudovy hry *Rashid 9/11* (2006) a Chíasova dramatu *Crack o de las cosas sin nombre* (2007, název měl být přeložen). Autorka je zároveň včleňuje do kontextu moderního dramatu. Pasáže o stavbě her a jejich intertextuálních souvislostech (Churchillová, Pinter, Kafka, Beckett u Chabaudovy hry, Brecht, Artaud, De Sade, Büchner u Chíasie) prokazují znalost literární teorie a dějin dramatu i smysl pro strukturní a žánrové aspekty děl.

Tereza Melicharová komentuje vidění světa v těchto mexických dramatech jako výraznou součást globálního odlidštění v současném kapitalismu, zvláště vyhraněného právě v zemích na jeho okraji. Témata terorismu a drog jsou zde viděna v hlubších souvislostech jak obecných, tak individuálních. Autorka se soustřeďuje na rozbor prostoru, času a zejména postav, které chápe jako modelové, jako emblematické produkty systému. Do značné míry je její interpretace implikována v popisu stavby a složek dramatu, určitá nerovnováha je ve výslovnější „charakteristice myšlenkového světa postav“ v *Cracku*, která u druhé hry chybí. Jakkoli filosofické východisko i tato modelová koncepce postav svádí k tomu, aby umělecký text dokládal tezi, z detailního ponoření do díla vyvstává téma dehumanizace jako zcela konkrétní problém individuálních osudů postav, s bohatstvím a víceznačností motivů, které obecné reflexe nemohou vyjádřit. A vyvstává jako tragédie, zoufalost zničených životů.

Ke kvalitám této bakalářské práce patří vyzrálé odborné formulace, jasnost myšlení a vyjadřování. V překladech citátů z interpretovaných dramát se projevuje cit pro stylové a syntaktické kvality. Avšak jazyková redakce celé práce měla být pečlivější. Bibliografie je u obecných děl mimořádně obsáhlá, naopak uvádí relativně málo prací o mexickém dramatu a o zkoumaných hrách, což je ovšem u takto nedávných děl pochopitelné.

Práce Terezy Melicharové zcela splňuje nároky na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji, aby byla hodnocena jako výborná.

Anna Housková

